

til Skabelseshistorien plejede at sige, at den blev „klasket paa bagefter af alt det, der var tilovers“.

Det varede dog sjelden længe, før han fik Uro paa sig. Og atter sad han bøjet over sine Tegninger og saae i Aanden Hakker og Skovle blinke i Solen, saae, hvordan Høje jevnedes og Moser og Kær fyldtes, og hørte det dumpe Drøn af Miner, der rystede selve Jordens Grundvold ved et Tryk af hans Finger. Han havde igen paa forskellig Maade omformet og udvidet sit Projekt. Saaledes havde han — i nøje Tilknytning til Kanalnettet — udkastet Grundplanen til en stor, ny Havn paa Jyllands Vestkyst, en Verdenshavn, der skulde kunne optage Kampen med Hamborg og Bremen. Og ikke nok dermed. Under sin Syslen med denne Opgave var han bleven ført ind paa den Ide at udløse Vesterhavsbølgernes Energimængde ved Hjælp af store Bøjer af sammennittede Jernplader, der skulde udlægges i Brændingen, og hvorfra Kraften igen førtes gennem Ledninger ind til industrielle Anlæg paa Stranden. Ogsaa Vindens Arbejdskraft tænkte han sig udnyttet gennem Motorer, der skulde være i Stand til at opsamle og ligesom nedpakke Energien, hvorved der vilde være tilvejebragt Betingelser for at omskabe hele Landet til et Fabriksland af allerførste Rang.

Om Aftenen, naar Vejret var smukt og hans Hoved var svimelt af Dagens Arbejde, satte han sig ud til Højbaadsmanden paa en Bænk, der var anbragt ved Plankeværket under et Par sammenslaaede Lægter med en Stump gammelt Sejldug over. Det var det saakaldte „Lysthus“, hvorfra han efter de Gamles Mening havde det bedste Overblik over det samlede Haveanlæg. Undertiden kiggede saa en, saa en anden af Huset gamle Venner ind til dem, enten det nu var den mosbegroede Ober-tømmermand Bendtz, der kom rokkende ved sin Stok for at beklage sig over sin Lændegigt, eller det var den immerglade Bolteslager Fuss med sit kirsebærfarvede Ansigt og hvide Gorillaskæg. Madam Olufsen blandede da gerne en Romtoddy til hver af dem, og Trine maatte løbe hen i Krokodillegade til Bolteslagerens for at hente hans Guitar. Ovre i Salslejligheden i Huset bagved boede der nemlig en ung Overkanoner, der spil-